

30 Ἰανουαρίου.

† Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς
εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)·

Αὐρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα^ο $\overset{\chi}{\pi}\overset{\bar{\chi}}{\eta}$ $\overset{\Pi}{\Theta}$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν
η μιν $\overset{\Delta}{\eta}$ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ου $\overset{\pi}{\eta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

$\overset{\Pi}{\pi}\overset{\bar{\pi}}{\eta}$ $\overset{\Pi}{\Theta}$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 $\overset{\Delta}{\eta}$ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος $\overset{\Delta}{\eta}$ εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου $\overset{\pi}{\eta}$

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

^Π
^πϞ Τους τρεις με γιστους φωστη

ρας της τριση λίου Θεο τητος ^Δτους την

οι κου με νην ακτι σιδογμα των θει ει

ων πυρ σε ευσαν τας ^πτους με λιρ ρυ τους

ποταμους της σοφιας ^Δτους την κτισιν

παασαν θεο γνωσιας να αμασι καταρ

δευσαν τας ^πΒασιλειον τον μεγαν και τον

Θεο λογον Γρηγοριον ^Δσυντω κλινω

Ιωαννη ^Δτω την γλωτταν Χρυσορημο

νι ^ππαντες οι των λογων αυτων ερασται ^Δ

^Π
^Δ
συνελθοντες υμνοις τιμησωμεν ^Δ ^Παυ

τοιοι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η μων α ει
πρεσβεευ ουου σιν

π
9

Ἑτερον Ἦχος δ' Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ων Πνευμα τι

Ως των Α πο στο λων ο μο ο τρο ποι
και της οι κου με νης Δι δα σκα λοι τω

Δε σπο τη των ο λων πρεσβε ευ σα τε

ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθε

και ταις ψυχαις η μων το με γα ε λε ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

να των αι ω νων α μην

Δ

Το απ αι ων ος α πο κρυ φον και Αγ

γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου

Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται

Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος

και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ζα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το ο πλα στον ε σω σε νε κ θα να του

τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν, καὶ διὰ

τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης
κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον,
τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ,
χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. Μὴ
μὲ παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον
ἐλέους ἢ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα
οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ
γέλως, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ
ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ
πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ
Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ τῆς γῆς,
μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν
ὄντες πρόξενοι.

Δόξα... ὅμοιον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν
πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ
αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις

δόγμασιν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Προστασία ἅμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, **ὁ β' χορός** ἢ πάντων βοήθεια.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος ^Γτος _λ

ἤ ^Β
_λ ⁶ **Ε**κ νε ο τη το ος μου ^Δ _λ πολ λα α
πο λε μει με πα θη ⁶ _λ αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρ μου ^{Δίς} _λ ⁶
^Β
_λ ⁶ **Ο**ι μισουντες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ⁶ _λ ως χορ τος γαρ πυ ρι
^{Δίς} _λ ⁶
ε σε σθεα πε ζη ραμ με νοι _λ ⁶
^Β
_λ ⁶ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι _λ ⁶
^Π ^Β
_λ ⁶ **Α** γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
^Π ^Β
_λ ⁶ ου ου ται _λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

τα⁶ λ⁶τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 ρ⁶υ⁶φ⁶ι⁶ω⁶ς

κρυ⁶φ⁶ι⁶ω⁶ς
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα⁶ λ⁶αρ δευ ο ον τα α

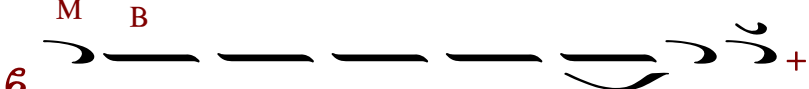
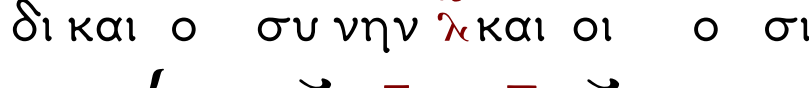
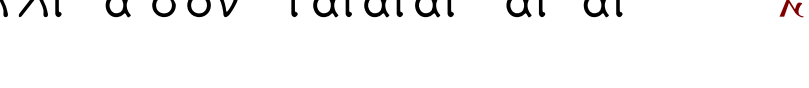
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν⁶ λ⁶

Προκείμενον.
 Ο⁶ι⁶ Ι ε ρεις σου Κυ ρι ε

εν δυ σον ται δι και ο συ νην^Δ λ^Δ και οι ο

σι οι οι σου α γαλλι α σον ται Δίς⁶ λ⁶

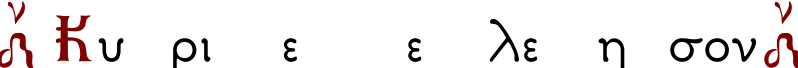
Στίχος. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τὸ τρίτον. ^{M B} ⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶
⁶

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

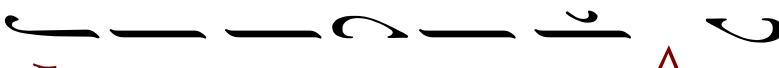
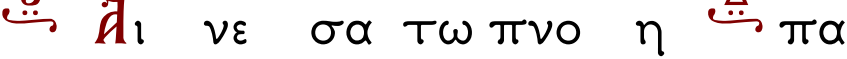
Ὁ Χορός:

μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

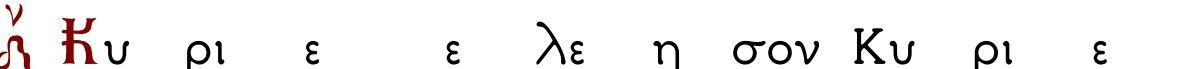

(Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον.

αι νε σα τω πνο η πα

σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: —————
Ἄ **Κ**αι τω πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: —————
Ἄ **Δ**οξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: (ἈνάγνωσιςΕὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις

σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν

δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Ἦχος Δι

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι ταις των Δι δα σκα α

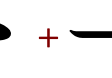
 λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

 ψον τα πλη θει των εμω ω ων εγ κλη μα

των

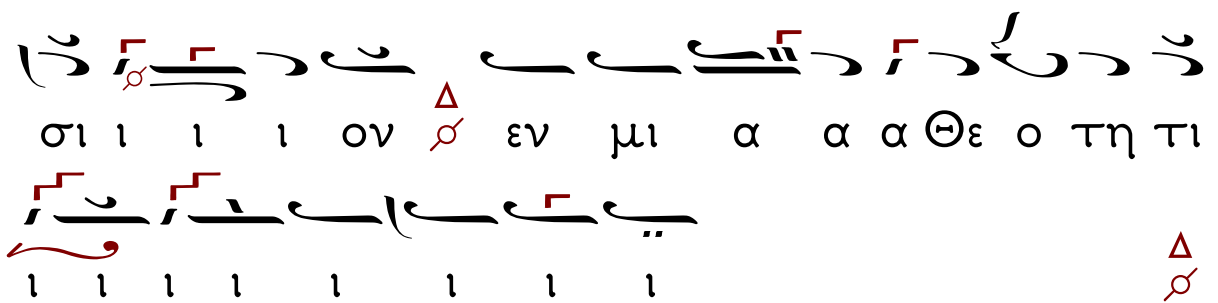
 και νυν και α ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων α μην ταις της Θε ο

 το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον ε

 ξα λει ψον τα πλη θει των εμω ω ων εγ κλη

μα α των

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον (δίς)
^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ο ν

Οί Κανόνες.

ᾠδὴ α'.

Ὁ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν
λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
δεδόξασται. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν,
ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σὺ με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν
σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου,
καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων,
καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος,
θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος β'.

Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὶς ἀμοιβή; τὶς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδιον μὲν, οὐδὲν ἡνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὥφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν κοινὴν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἐτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὥς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα...

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ, οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσῃν τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Τῆς Θεοτόκου.
Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'.
Ὁ Εἰρμὸς.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθέने, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθέने ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ
πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε
ἰκέτευε.

ᾠδὴ γ'. Τῶν Ἀγίων.

ᾠχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδου τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδου τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδου τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστω τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὥς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἐπερος πῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα...

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἥ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσιν, αὐτῇ καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐν τῇ μήτρα τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας
Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἀγίων,
οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ
κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἄρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὥς, Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὥς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς Ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τὶς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἡξίωσας, ὥς πιστοὺς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὅμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντες ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἦεαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἕαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἢ Τριάς λάμπει κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὁρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὡσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας,
Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δὲ τὴν ὁρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἀήρ, Ὑδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις.
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεόν τε Πίστιν, ὥς ἄλλην κτίσιν
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηγίνων,
Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
Τοῖς λιποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοὴ τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξιώσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἀθλησις τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Τόλμη θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
Ἦν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
Χρυσῇ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
Ἱππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκτανε ρεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασία τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος Γα

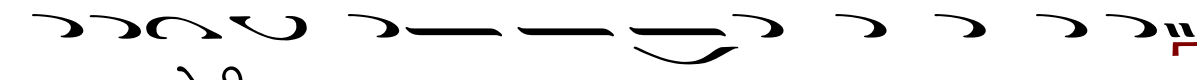
Ὡδή α'.
 Ἦ Χερ σον α βυ σ σο το κον πε δον
 η λι ος ε πε πο λευ σε πο τε ω σει
 τει χος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν
 υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ουν τι
 και θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω
 Κυ ρι ι ι ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο
 ζασται

Ὡδή γ'.
 Ἦ Το στε ρε ω μα των ε πι
 σοι πε ε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε
 την Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω
 ὁ α' χορός

 τω τι μι ι ω σου αι αι μα τι Γ

Ὡδὴ δ'.
Γ Θ κα α λυ ψεν ου ρα νους η

 α ρε τη σου Χρι στε Χ της κι βω του γαρ

 προ ελ θων του α γι α σμα τος σου της α α

 φ θο ρου Μη τρος Π εν τω να ω της δο ξης

 σου Χ ω φ θη ης ως βρε φος Χ αγ κα λο φο ο ρου με

 ε νος Π και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της

 σης αι νε ε σε ως Γ

Ὡδὴ ε'.
Γ Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι

 κως Χ εν θρο νω ε πη ρ με νω Θε ον Χ υπ

 Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο ρου με ε νον Π ω τα

αλας ε βο α ε γω^κ_ᾠ προ γαρ ει δον σω μα
του με νον Θε ον^π_ᾠ φω τος α α νε σπε ρου^κ_ᾠ και
ει ρη η νης δε σπο ο ζόν τα^Γ_ᾠ

^{Ωδὴ στ'.}
^Γ_ᾠ Ε βο η σε ε ε σοι^π_ᾠ ι δω
ων ο πρε ε ε σβυς^π_ᾠ τοις ο φθαλ μοι οις το σω ω
τη ρι ι ον^π_ᾠ ο λα οις ε πε στη^κ_ᾠ εκ Θε ου
Χρι στε συ υ Θε ος μου^Γ_ᾠ

^{Ωδὴ ζ'.}
^Γ_ᾠ Ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα^κ_ᾠ
Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας^π_ᾠ και Παρ θε νω α
κη ρα τω ε νοι κη σαν τα^κ_ᾠ Θε ον Λο ο γον
υ μνου ου μεν^π_ᾠ ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τεις ^π ^q Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρων η μων ^Γ ^η

^χ ^Γ ^η ^Δι νου μεν ευ λο γου μεν ^χ ^q και προ σκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον ^π ^q

^{Ωδὴ η'.} ^π ^q ^Δ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τεις

^χ ^q οι θε ο σε βει ας προ ε στω τεις Νε α

νι αι ^π ^q τη φλο γι δε μη λω βη θεν τεις ^χ ^q

θει ον υ μνο ον ε με ελ πον ^π ^q Ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα τον Κυ ριον ^χ ^q και υ περ υ ψου ου

ται εις παν τας τους αι ω ω να ^Δ ^α α ας ^Γ ^η

α πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πα ασαι

αι γε νει ^π

^π ^Πτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^πτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν ^π

^π ^χΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος ^Δκαι α γι ον το ο νο

μα αυ του ^Δκαι το ε λε ος αυ του ^Δεις γε

νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον ^π

ον τε κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν ^π

^π ^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

^π και υ ψω σε τα πει νου ους ^π πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους ^π

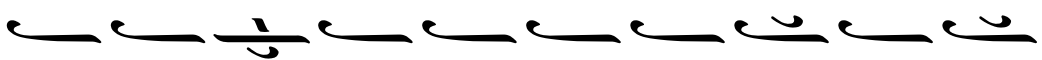
^π ^Π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν ^π

 π **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

 αυ του μνη σθη ναι ε λε ους π κα θως ε

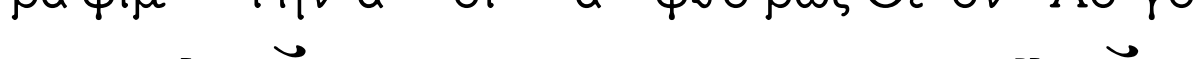
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων Δ τω

 Α βρα αμ Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι

 ω ω νος π

 π **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π

 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

 ρα φιμ π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κον +

 σε ε μεγα λυ νο μεν π

'Η Θ' Ὡδὴ τοῦ κανόνος.
 Τῆς Θεοτόκου. Ὡχος ὁ αὐτός.

χ̣^π ^Μ ^Π ^Μ ^Π
τον εκ Θε ου Θε ον Λο γο ον τον
αρ ρη τω σο φι α ^π η κον τα και νουρ γη
σαι τον Α δαμ ^π βρω σει φθo ρα πε πτω κο
τα δει νως ^π εξ Α γι ας Παρ θε νου α
φρα στως σαρκω θεν τα δι η μας ^π ^Π οι πιστοι ο
μο φρονως εν υ μνοις μεγα α λυ νο μεν

χ̣^π ^Π ^π
Υ πε ρα γι α Θε ο το ο κε σω
σoνη μας
^Μ ^Π ^Μ ^Π
^π Θε ο μα κα ρι ι στε κο ρη η την ελ
πι δα μου πα σαν ^π προ θυ υ μως α να τι

θημιεν σοι ^πσωσον με Μητηρ της οντως ζω
 ης ^πκαι τρυφης α εν να ου πλησθη ναι καθι
 κε τευ ε Α γνη ^πτον εν πι στει και πο θω ^Δ
 σε υμνοις μεγα λυ νον τα ^π
^Π^π Υ πε ρα γι α Θε ο το ο κε σω
 σον η μας ^π
^Μ ^Π ^Π ^π Ε πι φα νει σα Παρ θε νε ε της ψυ
 χης μου τον ζο φον ^π φω το ος σου ταις α υ
 λοις α στρα παις ^Δ αυ γα σον πυ λη του Θει ου
 φω τος ^π και πυ ρος αι ω νι ου ^Δ ρυ σθη ναι
 κα τα ζι ω σον Α γνη ^πτον εν πι στει και πο

θω^Δ σε υμνοῖς μεγαλυνοντα^π
 Υ^Ππε ρα γι α Θε ο το ο κε σω^π
 σον η μας^π
 Ν^Με νο ση κο τα ας ο ρω σα α και ψυ^Π
 χην και το σω μα^Μ και βε βλη με νους πα θε^Π
 σι δει νοις^Δ τη ευ σπλαγ χνι ι α α σου Δε^π
 σποι να^π θε ρα πευ σα σα λυ υ στον των νυν^Π
 πα ρε νο χλουν των λυ πη ρων^π ι να παν τες
 σε υ υ μνοις α παυ στως με γα λυ νο^π
 μεν

Κανὼν τῶν Ἀγίων.
 Ὦχος β'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

^Π
^π **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη μου ^Δ τους εν
 Ι ε ρα ρ χαις φω στη ρας τρεις με γα α
 λους

^Π
^π **Ι** δου ου το υ με τε ρον γε ωρ γιον
 και αι ποι μνι ον ^π υ περ ου τους με γι στους
 πο ο νους υ υ πε στη τε ^π εις εν συ νε λ θον τε
 ες ο μου τε ^Π ^π τους τρεις υ μας συμ πα ρα λα
 βο ον τε ^Δ κοι νην ε χει αι νε σιν ^Δ την υ μων
 η δι στη ην ε νω σιν

^Π
^π **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη μου ^Δ τους τρι σο
 λα μ πτη ρας Χρι στου της Εκ κλη σιας

π Ου δι ι στο μον μα χαι ραν η χα ρις αλ
λα τρι στο μον π κα τα των πο λε μι ων αυ
της προ βα λλε ται π εν ου ρα νο χα λκευ τον
ξι φος Δ τρι σι να κμ αι αις κα τε στο μω με νον
π α ει ει προ μα χο με νον τρι λα μ πους μι
ας Θε ο τη τος π

π Με γα λυ νον ψυ χη μου Δ τους κε κο
σμη κο ο τας Χρι στου την Εκ κλη σι αν π

π Υ μω ων το πο λι τευ μα εν ου ρα
νοις ην Εν δο ξοι π και την σα ρκα φο ρουν των
ε τι την α σπι λον π ους ει λι κρι νως νυν

οι κουντες ^Δ τους επι γη ης η μας στε φο

μενους ^π τα α α νω πρεσβευε τε και φρο

νειν καιπραγματευεσθαι ^π

^π Μεγαλυνον ψυχη ημουτην τιμι

ωτεραν ^Δ καιενδοξοτεεραν των α νω

στρατευμα α α α των ^π

^π Γενειειμετοπλατος σου των μεγα

λειων Δεσποινα ^π καταπνιγοντον λογονυ

ποπυκνοτητος ^π καιμοι παραδοξως συμ

βαινει ^Δ τοαπορειειν εκ της ευποριας

^π δι ο ο τον το σου τον σε μεγαλυναν

ταδο ζα ζομεν

π

Ἔτερος τῶν Ἀγίων.
Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω.

Ἦχος λδ̣ — Γα̣

Με γα λυ νον ψυ χη μου τους της πα α
να γι ας Τρι α δος τρει εις ποι με νας
Ε πηρ θη της Τρι α αδος η Α ρε τη
και τα παν τα της δο ξης ε πλη ρωσε ν αλ
λην η μιν αι γληνα να λα αμ ψα σα τρι λαμ
πη ως ε αυ της α παυ γασμα τους ε
που ρα νι ι ους μυ στα γω γους δι ω ων
ε πι την θει αν ε κει ει νης θε ω ρι αν

οι ευ σεβουντες ο δηγουμε θα
 Με γα αλυνον ψυχημου τους εκ τρι
 ση λι ι ου φωστηρας τρεις με γαλους
 Ουκ ε εστι δευ τε ρειον εν τοις τρισι
 τα πρεσβεια γαρ ε καστος φερεται
 πρωτος δοκων και τους ομοτιιμους υ
 περ νικων ε ζοικει ουται μαλλον δε
 την αληλων νικην περιχαρως ουχωω
 ρα γαρ εν ταυθα τω φθονω παρρησιας
 λυμαι νομενωτην ομονοιαν
 Δόξα Πατρί.
 Με γα αλυνον ψυχημου

της τρι συ πο στα α του και α δι αι

ρε του Θε ο τητος το κρατος

Πα τε ρας η ευ σε ε βει α τους αυ

της πρω το το κους υι ους α να δει ζα σα

τε κνα γεν να γνησι α και α μω μα δι αυ των

τε λει ου με να Πνευ μα τι τω ζω ην λα

λη σαν τι εν αυ τοις και σω ω ζειν ε ζαι τει

ται εις τε ελος την ει ρη νην ην απ αυ

των ε κλη ρο νο μη σε

Και νυν... Με γα α λυ νον ψυ χη μου

την τι μι ω τε ε ραν των α νω στρα α τευ

ματων

Υι ον Θε ου του ζωντος η των σο φων
 Δι δα σκα λων α κρο της ε κη ρυ ξε τον σον
 Υι ον εξ α πο κα λυ ψε ως Πατρι κης
 ουκ εκ σαρ κος και αι μα τος του το μυ
 η θει ει σα Μη τερ Θε ου δι ο ο σε και
 Παρ θε νον δι δα ξα σα σα Μη τε ρα και Θε
 ο το κον ε μεγα λυ νε

Εἶτα ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τ' ᾠδῆς τῶν Καταβασιῶν.

Θε ο το κε η η ελ πι ι ι ις πα
 αν των τω ων Χρι στι ι α α νων σκε πε

φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε ε ^Γ του ους ελ πι
 ι ζον τα ας ει εις Σε ^Γ **Ε**ν νο ομωσκια
 και γραμ μα τι ^χ ^{q̣} τυ υπον κα τι ι δω με εν οι
 πι ι στοι ^π ^{q̣} παν αρ σεν το την μη τραν δι α
 νοι οι γο ον α γιον Θεω ^π ^{q̣} δι ο πρω το ο το
 κον Λο ο γον ^χ ^{q̣} Πα τρος α να αρχου Υι ον
^χ ^{q̣} πρω το το κου με νον μη τρι ^χ ^{q̣} α πει
 ραν δρω με γα λυ νο με ε ε εν ^Γ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους
ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον
Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην,
ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Ἡ ἐνιαία θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ
Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου
καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, μὴ
χωρισθεῖην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, ὁ β' χορὸς πῶς
γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τούς αἶνους Ἦχος Δι

 ^M
^Δ Πα α α σα πνο ο η αι νε σα

α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α

νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι

οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω Θε ε ε ε ω

 ^Δ
^M
ελοι α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να α α μει εις α α αυ του σοι

πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Δ

Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του Δ αι νει τε αυ τον Δ κα τα
 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του Δ
 Δ Ποι οι οις ευ φη μι ω ων στε ε μα α α
 σι Δ στε φα νω σω μεν τους δι ι ι δα σκα α
 λους Δ τους δι η ρη με νους τοις σω μα α σι
 και συ νημ με ε νου ου ους τω πνε ε ευ μα
 α α α τι γ τους των θε ο φο ρων πρωω
 ω το στα α τας Δ τρι α δος τους ι σα
 ρι ι θ μου ους και θε ρα α α πο ο ο ον τας Δ 6

φω ω στη ρας της οι κου με ε νη ης δι α
 λα α αμ πο ο ο ον τας της εκ κλη σι ι
 α α ας τους στυ υ λους ους στε φα α
 νοι οis δο ο ζης ως νι κη η σαν τας
 στε φα α νοι Χρι στος ο Θε ος η η μων ο
 ε ε χων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε
 ος
 αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι θα α ρα
 Ποι οis υ μνω δι ω ων κα αλ λε ε ε

σιν α να δη σω μεν τους θε ε ε ο φο ο
 ρους ^Δ τους ου ρα νο μυ στας και κη ρυ υ κας
 της ορ θε δο ξι ι α α ας υ πα α αρ χο
 ο ο οντας ^γ τους α κραι φνε στα τους θε ε ε
 ο λο ο γους ^Δ τον με γαν ι ε ρο φα α
 αν το ρα Βα σι ι ι λει ει ει ον ⁶ το ον
 θε ον και θε ορ ρη η μο ο να Γρη γο ο ο
 ρι ι ι ι ον ⁶ και Ι ω α αν νη η η ν
 τον πα α νυ τον χρυ σου ουν τη η ν γλω
 ω ω ταν ^Δ ους ε δο ο ξα σεν η Τρι ι ας
^Δ α ξι ως ο Κυ ρι ι ος ο ε ε χων το με

ε γ α α ε ε ε λ ε ε ε ο ς
 χ
 Αἰ ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν τ υ μ π α ν ω κ α ι
 χ ο ρ ω α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν χ ο ρ δ α ι α ι ς κ α ι
 ο ρ γ α α ν ω
 Π ο ι ο ι ο ι ς ε γ κ ω μ ι ω ω ν ρ η η μ α α α
 σ ι ν ε π α ι ν ε σ ω μ ε ν τ ο υ ς Ι ι ι ε ρ α α ρ
 χ α ς τ ο υ ς ι σ α π ο σ τ ο λ ο υ ς ε ν χ α ρ ι ι τ ι
 και ο μ ο τ ι ι μ ο υ ο υ ο υ ς χ α ρ ι ι ι σ μ α
 α α α σ ι τ ο υ ς τ η ς α σ ε β ε ι α ς κ α α α
 τ α λ υ υ τ α ς σω τ η ρ α ς και ο δ η γ ο υ
 ο υ ς λ ο ο γ ω και π ρ α α α γ μ α α α α τ ι ποι

οι με νας χρι στο μι μη η του ους δι α πι
ι ι στεε ε ε ως ⁶ τους ε πι γει ει ου
ου ους Αγ γε ε λους βρο τους ου ρα α νι
ι ι ους ^Δ ους ε τι ι μη σεν ο Χρι ι στος
της δο ζης ο Κυ ρι ι ος ο ε ε χων το με ε
γα α ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ
^χ
^Δ ^Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου ^Δ ^χ πα σα πνο η αι νε σα α τω
τον Κυ ρι ον ^Δ
^Δ ^Αοι οι οις ευ φη μι ω ων στε εμ μα α α

σι κα τα στε ψω μεν τον Χρυ υ υ σο
 λο ο γον α μα Βα σι λει ω Γρη γο ρι ι
 ον τα σε πτα δο χει ει α α α του Πνε ε ευ
 μα α α α τος τους στερ ρους της πι στε
 ω ω ως προ μα α χους τους στυ λους της
 εκ κλη σι ι α ας πι στω ω ω ν στη η η ρι
 ι ι ι γ μα α α παν των α μαρ τα νο
 ον τω ω ν πα ρα μυ υ υ θι ι ι ι ον πη
 γας βλυ ζου ου σα α ας το να α μα εξ ου
 α ρυ ο ο με ε ε νοι η δυ νο ο με θα
 ταις ψυ υ χαις αι τουν τες συ γ χω ρη η σιν

 σφαλ μα α των και με ε γα α ε ε ε λε

Δόξα... Ἦχος Β'.

Πρὸς τό, Σήμερον ὁ Χριστός.

Ἦχος Δι

 ^M ^Δ ^M ^B ^M
 Δο ο ο ζα Παα α τρι ι ι και Υι ω
 ^B ^M ^Δ
και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
 ^Δ   ^B

                  ⁺
αι τω ων γη γε ε νω ω ων υ ψουν ται ε

ε ε εκ γη ι ι ι ι ι ι νω ων

ση με ρον ου ου ρα α νι ι οι οι οι οι γι ι

νο ο ον ται των Α α γι ι ω ω ων
                   ^{6.}
ε ε ε ε εν τη η μνη η η μη αι
                   ^Δ
γα ρυ υ υ υ λαι των ου ου ρα ανω ω ω

ω ω ω ω ω ν ε παι αι ρο ον ται αι και
 η μιν τα του Δε σπο ο του ου ου γνω ρι ι
 ι ζο ο ο ον ται οι λο ο ο ο γοι τους
 λο ο γους κη ρυ υ υ του σι και αι
 γλω ω ω ω σ σαι αι αι αι τα θα α α αυ
 μα τα με ε ελ που ου ου ου σιν η μει
 ει εις δε ε ε ε ε προς τον Σω τη η
 η η ρα α βο ο ω ω ω ω ω μεν Δο ξα
 σοι Χρι στω ω ω ω τω Θε ε ε ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τοι οισ γαρ
 πι στοις ει ει ρη η η η νη η δι α

του ου ου των ε ε ε γε γο ο ο ο ο

νει

και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω νων α α μην

Εη η με ε ε ε ε ρο ο ον ο Χρι

στος εν τω Να ω προ σφε ε ρε ε ε ται

αι αι αι αι ως βρε ε φος ση με ε ρον υ

πο νο ο μον γι ι ι ι νε ε ε ε ται ο

Μω ω σει ει δι ι ι δου ου ου ου ους το ον

νο ο ο μον των Αγ γε ε ε λων αι στρα

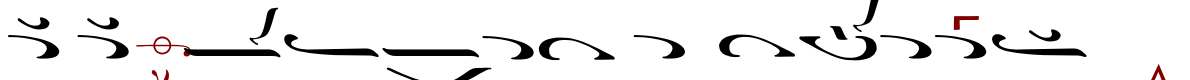
τι ι αι αι αι τε θα α α αμ βη η η η η

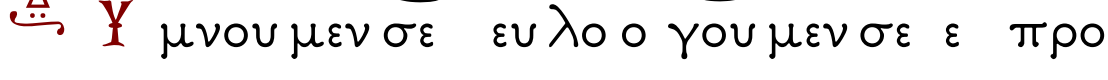
ται ^Δ εν αγ κα α α α α λαι αι αι αις
 γη ραι αι αι αις κα τε χο ο ο με ε ε
 ε νον ^Β τον συ νε χον τα πα α αν τα θε
 ω ω ω με ε ε ε ναι ^Μ Συ με ων ευ
 λα βει ας πλησθεις και χα ρα α ε ε
 βο ο ο ο α ^Δ νυν α πο λυ εις με ε ε Σω
 ω ω ^Β ^Δ εκ της ε πι κη η η η ρου ζω ης
^Δ προς τη ην α α α γη η η ρω λη η
 ζιν ^Δ ει δο ο ο ν γα α α αρ σε και αι ευ
 φρα α α α αν θην ^Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

 Δο ξα σοι τω δει ζαν τι το φως δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει

ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

 Υ μνου μεν σε ευ λο ο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο ο γου με εν σε ευ

χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα αλην

σου ου δο ο ο ξαν

 Κυ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε
ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων
την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου
λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του ου κο ο ο σμου
Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων
κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος
ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θε ου Πατρος α μην

 Καθ ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

 σω σε ε και αι νε ε σω το ο νομα α σου

 εις τον αι ω ω να και εις τον αι

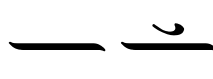
 ω νατου αι ω ω ω νος

 Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

 ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

 ναι η μας

 Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

 Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

 τον και δε δο ζα σμε νον το ο νομα α

σου   εις τους αι ω ω νας α μην

  Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

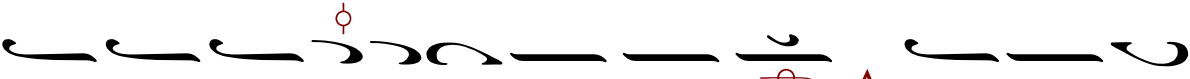
 εφ η μας κα θα απερηλπισα μεν ε

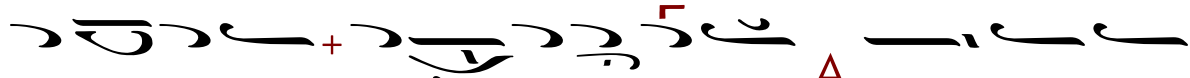
 πι σε

  Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

 ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ')

  Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

 εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

 πα Κυ ρι ε ε λε η σοον με ι α σαι

 την ψυχη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

  Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δαζοον με ε του ποι ειν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε

ο ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος

Α α θα να τος ε λε η σον η μα α α

ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευματι

Και νυν και α ει και εις τους αι

ωνας των αιωνων α μην

Αγιος Ααθανατος ε λε η

σον η μα α α ας Ασματικόν.

Α α α α α α α α γι ο

ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α γι ο ος

Ι ισχυυ ρο ο ο ο ο ο ος

Ἄ γι ο ος α α α θανα α α τος ε
 λε ε η η σο ον η η μα α α α α
 α α α ας

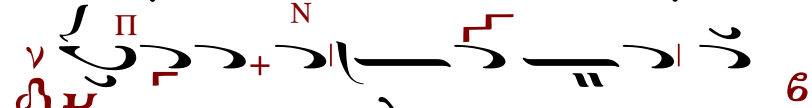
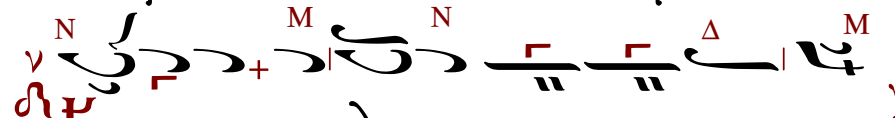
Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' Δι

Ὡς των Α πο στο λων ο μο ο τρο ποι
 και της οι κου με νης Δι δα σκα λοι τω
 Δε σπο τη των ο λων πρε σβε ευ σα τε
 ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθε
 και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο
 ο ος

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος λδ Νη

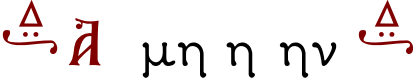
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

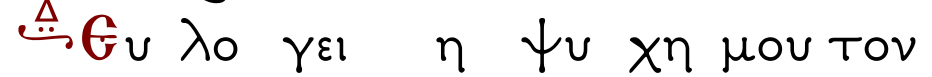
ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνον α'.

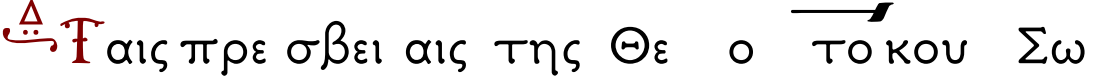
Ἦχος Δι

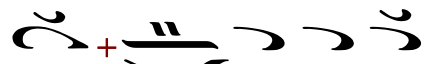

 μη η ην

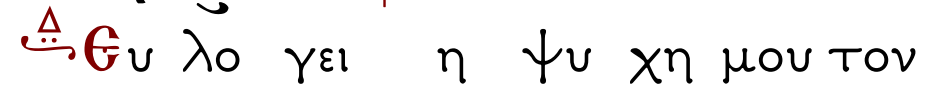
Σπχ. α'
 ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το α γιον αυ του

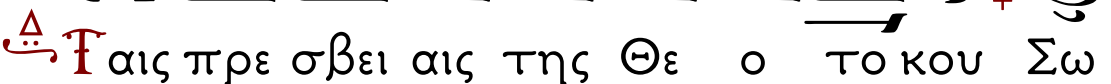

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'
 ευ λο γει η ψυ χη μου τον

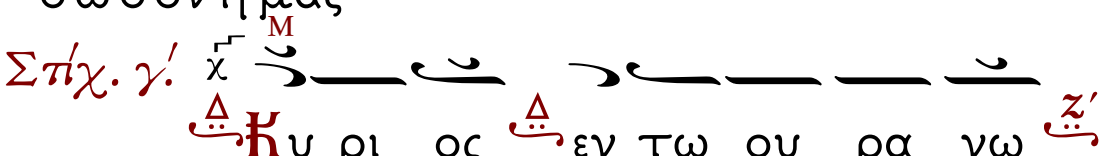

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα

σας τας αν τα πο δο σεις αυ του

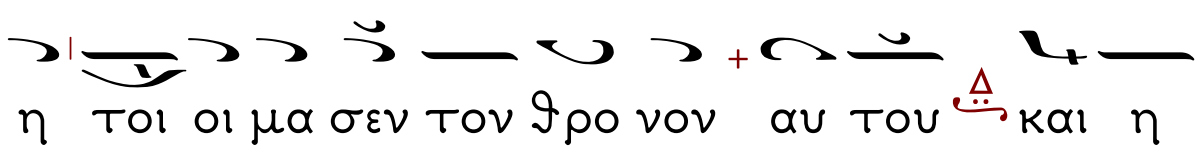

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σωσονημας 6.

Σπ̣χ. γ' ^M

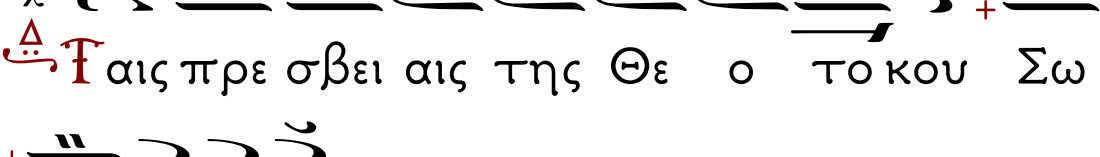
 Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

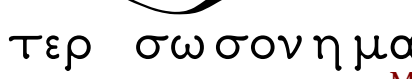
 η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

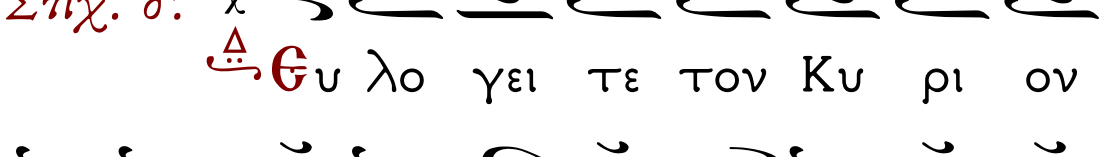
 Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει Δ

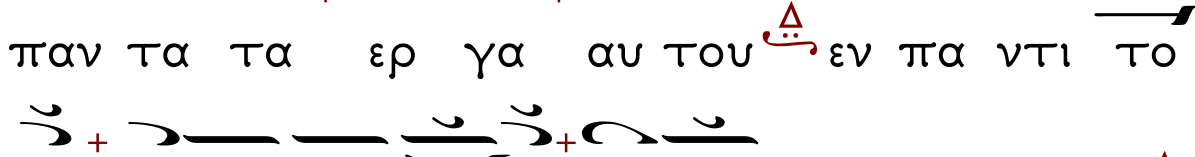
 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

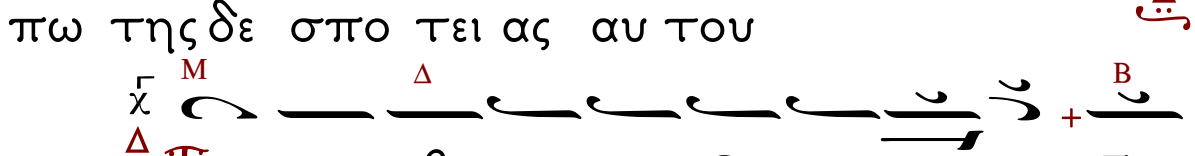
 τερ σωσονημας 6.

Σπ̣χ. δ' ^M

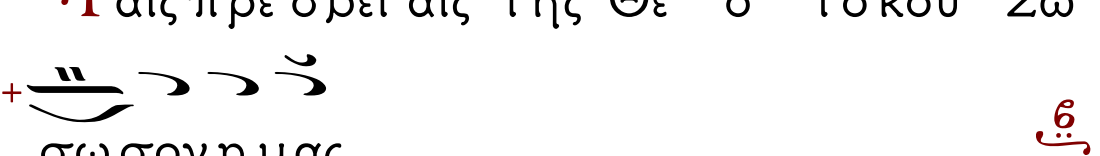
 Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

 παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

 πω της δε σπο τει ας αυ του Δ

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σωσονημας 6.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκοῦ
 Σωτὲρ σῶσον ἡμᾶς
 Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
 Σπῆχ. α' Ἄνι νειή ψυχῆ μου τὸν Κυρίον
 αἰνεσάτω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου
 ψαλλώ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
 ὦσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ
 Ἄγιε ἰσοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁς
 ψαλλόντας σοὶ ἀλλήλου ἰα
 Σπῆχ. β' Μακάριος οὗ ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σ π λ χ . γ . Τ ο ν ποι η σ α ν τ α τ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν και αι τ η ν γ η ν τ η ν θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλου ι α

Σπῖχ. δ' Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις

τον αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε

[illegible]

ψαλλοντας σοι αλληλουια

 χ

ω Πνευματι

[illegible]

ω νας των αι αι ω νων α μην

^M ^Δ
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Γ ^Δ
τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^B
^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
^γ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^Γ ^Δ
γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος Ὡ Πα

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δοξάν Θε
οῦ ποιῇ σὺν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγε
λίσσονται ὡς μα

Ἀπολυτίκιον.

Π
Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστή
ρας τῆς τρισηλίου Θεοῦ τοῦ
αἰκτισμοῦ τῶν θείων
πυρσέβουσαν τῶν μεγάλων
ταμῶν τῆς σοφίας τοῦ αἰκτισμοῦ
ἀσάνθεο γνώσας ἀμασικάτα
σαν τὰ βασιλεῖον τὸν μέγα καὶ τὸν Θε

ο λογον Γρηγοριον ^Δ συντω κλινω
Ιωαννη ^Δ τωτην γλωτταν Χρυσορημο
νι ^π παντες οι των λογων αυτων ερασται ^Δ
συνελθοντες υμνοις τιμησωμεν ^Δ αυ
τοι οι γαρ τη Τριααδι υπερημων αι
πρεσβεευουσι ^π ι ι ιν

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι̇

 ^M
 Δε̇ ευ̇ τε̇ προ̇ σκυ̇ νη̇ σω̇ μεν̇ και̇ προ̇
^B   ^M
σπε̇ ε̇ σω̇ ω̇ με̇ εν̇ Χρι̇ στω̇ ω̇ ω̇ ω̇

Εω̇ σον̇ η̇ μα̇ ας̇ Υι̇ ε̇ Θε̇ ου̇ ο̇ εν̇ α̇ γι̇

οις̇ θ̇ αυ̇ μα̇ στος̇ ψ̇ αλ̇ λον̇ τας̇ σοι̇ αλ̇ λη̇

λου̇ ου̇ ι̇ α̇

Ἀπολυτίκιον.

ἦ

Π

π
q

Τους τρεις με γι στους φω στη

ρας της τρι ση λι ου Θε ο τη τος ^Δτους την

οι κου με νην α κτι σι δογμα των θει ει

ων πυρ σε ευ σαν τας ^πτους με λιρ ρυ τους πο

τα μους της σο φι ι ας ^Δτους την κτι σιν πα

α σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ

σαν τας ^πΒα σι λει ον τον με γαν και τον Θε

ο λο γον Γρη γο ρι ον ^Δσυν τω κλι νω

Ι ω α αν νη ^Δτω την γλωτ ταν Χρυ σο ρη μο

νι ^ππαν τες οι των λο γων αυ τω ων ε ρα σται ^Δ

συ νελ θον τες υ υ μνοις τι μη σω μεν ^Δαυ

τοιοι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η μων α ει
πρεσβεευ ουου σιν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

π
9

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος 4 Πα

Π
Χ π
9 0 μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
τω το κω σου Δ και χει ει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σας ως ε πρεπε π 9 προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο θε ος π 9
αλλ ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
λι τευ μα Δ και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
ους η γα πη η σας Δ ο μο νος φι λα αν θρω
ω πο ο ο ος π 9

ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ.

Προκείμενον. Ὑχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **13:7-16**

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν

ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Κοινωνικὸν σύντομον Εἰς Ἀποστόλους.

Ἰωάνναφ
Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣

Ἑκτασις. δ̣-γ'

Ἰ
δ̣

Ν

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ δ̣ ΕΙΣ ΠΑ Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

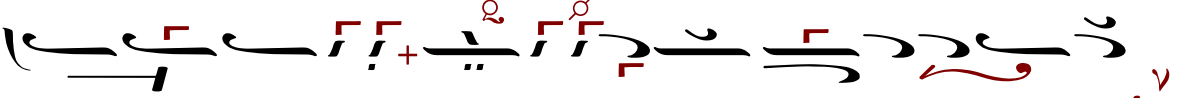
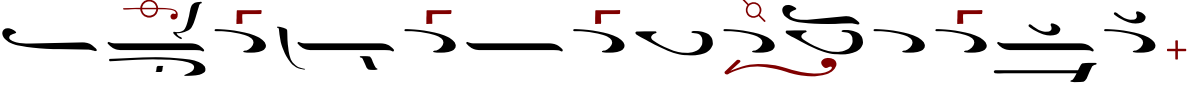
Α Α Α Α Α ΣΑ Α Α Α Α ΑΝ ΤΗ Η Η ΠΑ

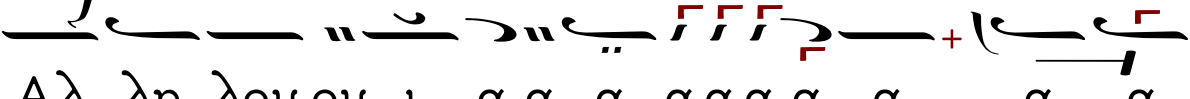
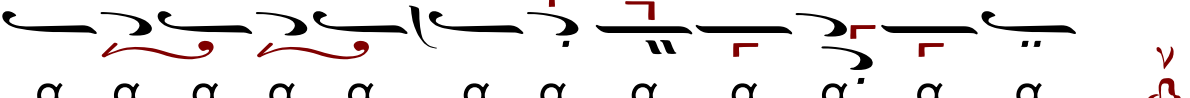
ΣΑΝ ΤΗ ΗΝ ΥΗ Η Ή Η Η Η ΗΝ δ̣ Ε ΖΗ Η

ΗΛ ΘΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

Ο ΦΘ Ο Ο Ο Ο Ο ΟΥ ΓΟ ΟΣ ΑΥ ΤΩ Ω Ω Ω

Ω Ω Ω ΩΝ δ̣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΑ ΑΤΑ ΤΗΣ ΟΙ ΚΟΥ

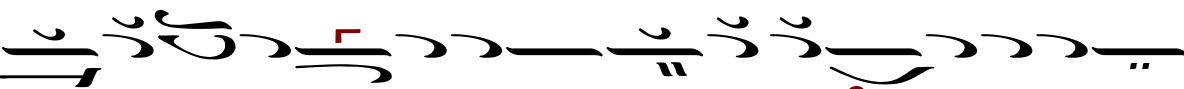

 με ε ε ε ε ε νη ης ⁶ λ τα α α α α ρη η

 η η η ηη η ηηη η η ηη η η

 τα ρη η μα α α α τα α α α α α

 τα α ρη μα τα α αυ τω ω ω ⁷ ω ω ω ω ν ^γ ρ

 Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α' α α ^γ ρ

Τῇ Πέμπτῃ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

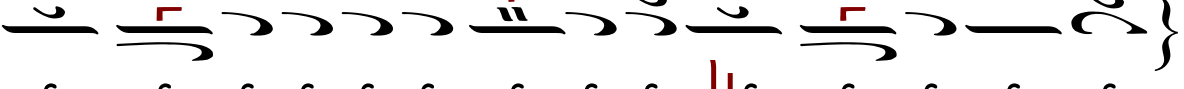
ᾠχος λδ Νη

ἄλ^N
αἱ εἰς πα α α α α α α α α
α α α α α σα α α α α α α α
α α α α α α α α α αν τη η η
η η η η η η η πα σα αν την γη η
η η η η η η η ε ζη η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η ε ζη η ηλ θε
ε ε ε ε ε εν ο φθ ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο γ γ ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α α

 α α α α ^να ο ο φθ ο ο ο ο γ γ ο ο ο ο ο ο

 ο ος α α α α α α αυ τω ω ^νω ω ω ω ω ν

^να και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

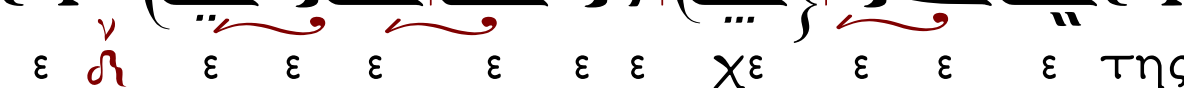
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^νε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε

 ρα τα α α α α α α ^ντης οι ^νοι οι οι οι

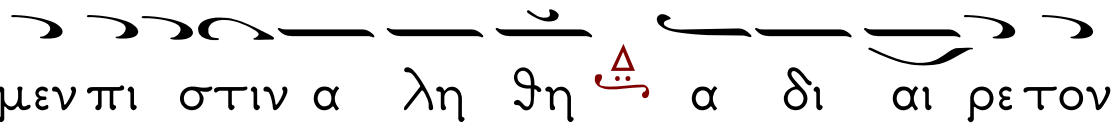
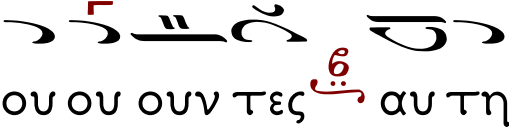
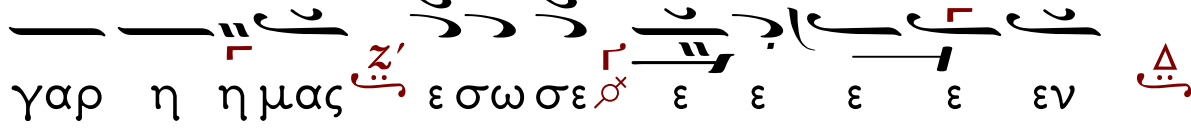
 κου ου ου ου της οι οικου ου ου με ε ε

 ε ε ^νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ^να ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε της

οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης ⁶ τα
 α ρη η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η τα ρη η
 η η η η η μα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α χα α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α τα ρη η μα τα α α α α α
 α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ν
 Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α

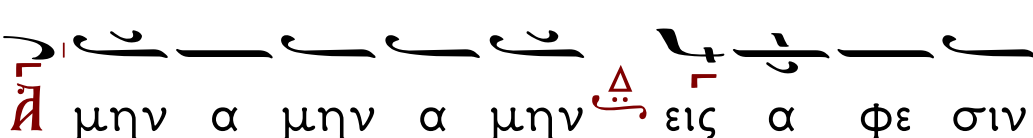
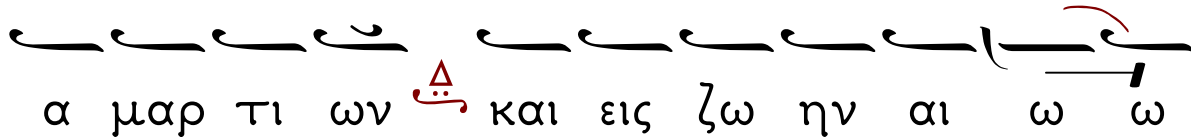
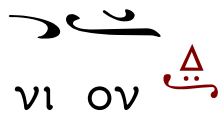
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι̇

   ε
Εἶδομεν το φως το αλη θι νον
  ευ ρο
λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον
  α δι αι ρε τον
μεν πι στιν α λη θη   αυ τη
Τρι α δα προσκυ νου ου ου ουν τες
  ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

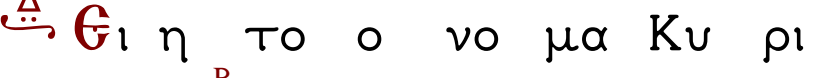
Ἦχος Δι̇

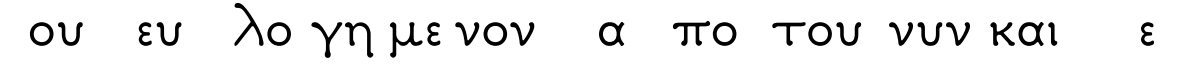
   εις α φε σιν
  και εις ζω ην αι ω ω
α μαρ τι ων
 νι ον

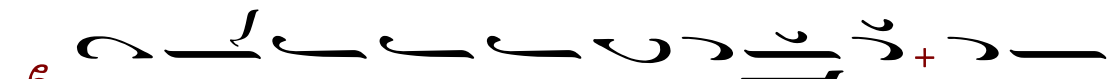
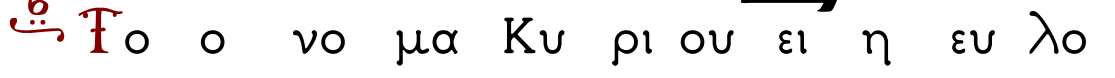
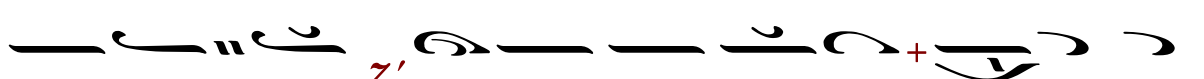
Πληρω θη τω στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

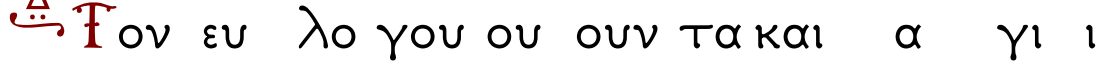
Ἦχος Δι

 Ἀμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

 (Δίς)
ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογούντα.

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.